

af Medlemmer til Skolekommissionen udenfor Raadene; den, som var valgbar til Raadet, var ogsaa valgbar til Skolekommissionen; nu indsnævres denne Regel saaledes, at et stort Antal af de til de kommunale Raad valgbare Personer uden paavsigelig Hjemmel udelukkes fra Valgbarhed til Skolekommissionen.

Saafermt Ministeriet fremdeles mener at maatte fastholde sit Standpunkt overfor dette Spørgsmaal, forekommer det os nødvendigt, at der tilvejebringes Lovhjemmel til at ændre dette absurde Forhold; det kan næppe tænkes, at denne Fordring, der er saa naturlig i sig selv, og om hvis Hensigtsmæssighed der næppe kan være delte Meninger, vil kunne møde Modstand fra nogen Side.

Fortsettelsesundervisning for Ungdommen.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har tilstillet os en Beretning om Fortsettelsesundervisning i Danmark. Vi har læst den med megen Interesse, thi den omhandler ét for os alle meget vigtigt Spørgsmaal: vor Ungdoms Oplærelse.

Naar vi læser de forskellige Beretninger, som Skoledirektionen og skolekyndige Mænd har skrevet, vil vi finde, at de alle som én samstemmer om, at det er overmaade ønskeligt, at der gives den opvoksende Ungdom Adgang til fortsat Undervisning ikke blot for at befæste og udvide de Kundskaber, Folkeskolen har givet sine Elever, men ogsaa for at modvirke en daarlig Benyttelse af Fritiden og skaffe de Unge god, aandelig Paa-virkning, samt endelig give de, der ønsker det, erhvervsmæssig Uddannelse. Derimod er der naturligvis mange forskellige Meninger om, hvorledes denne Un-

dervisning bør ordnes. Ogsaa her er der — ligesom indenfor Dansk Kvindesamfund — mange Tilhængere og Modstandere af den obligatoriske Ungdomsskole. Flertallet mener, at den i hvert Fald bør være en *Ret* for den tjenende Ungdom, selv om Undervisningen falder i Arbejdstiden.

Meget faa tænker paa at gøre Fortsettelsesskolerne til Kostskoler, man mener tværtimod, at Undervisningen bør falde jævnsides med det praktiske, daglige Arbejde, og i mange Tilfælde slutte sig hertil (Erhvervsskoler). Undervisningen maa foregaa i Vintermaanederne i Dag- eller Aftenskoler, helst det første med ca. 6 ugentlige Timer. I Byerne vil Fortsettelsesskolerne til Dels erstattes af Realskoler, Handelskoler, tekniske Skoler o. lign, men der vil altid blive en stor Del tilbage — mandlige og kvindelige Fabriksarbejdere, Tyende, Arbejdsmænd o. s. v. — der ikke kommer ind herunder, og for disse samt for den store Del af Landbougdommen skulde saa de alm. Fortsettelsesskoler oprettes.

Det Spørgsmaal, der i denne Forbindelse maa være brændende for Dansk Kvindesamfunds Medlemmer, er dette, om de unge Kvinder vil faa hel og udelte Adgang til Fortsettelsesskolerne, hvad enten disse bliver alm. Skoler eller Fagskoler. Dette synes nemlig ingenlunde at være en Selvfølge for alle. Flere er bange for Fællesskoler og mener, at der bør være særlige Skoler for Kvinder — vi véd, hvad det betyder i Praxis. Og da efter al Sandsynlighed de enkelte Kommuner ved den endelige Ordning vil faa en stor og afgørende Indflydelse paa Fortsettelsesskolerne, maa Kvindesagens Venner overalt være paa deres Post og arbejde for, at der ikke sker Kvinder Uret.

Der er navnlig fra By-Organisationerne stærke Krav fremme om at give den kvindelige Ungdom Særundervisning i Husgerning og Haandarbejde, dertil ogsaa — for nogles Vedkommen- de — i Sundhedslære, Barne- og Sygepleje. Dette er Ønsker, som Dansk Kvindesamfund kan give sin fulde Tilslutning, og vi maa gøre, hvad vi evner, for at den-

ne Undervisning kan blive saa god og fyldig som mulig.

Men vi maa fastholde Kravet om, at *alle* Fortsettelsesskoler uden Undtagelse holdes aabne saavel for den kvindelige som for den mandlige Ungdom.

Naar Rigsdagen skal lovgive om dette Spørgsmaal, og senere, naar de enkelte Kommuner skal føre Sagen ud i Livet, da er det Tid for Dansk Kvindesamfunds Medlemmer at lægge sig i Selen og sørge for, at dette Krav sker Fyldest.

Marie Riising Rasmussen.

„Huslig Økonomi.“

Den fortrinlige lille Kogebog*), som to af de ledende Kræfter paa Skolekøkkenvæsenets Omraade nylig har udgivet, vil sikkert her i »Kvinden og Samfundet« blive indgaaende omtalt fra mere kompetent Side, og ved den Lejlighed vil dens gode Sider — saaledes dens usædvanlig gode systematiske Ordning af det i denne Henseende meget vanskelige Stof — blive nøjere omtalt.

Men maaske dog følgende spredte Bemærkninger om Rammen for Indholdet og om enkelte Punkter af Indholdet fra en mere udenforstaaende Pen allerede nu kan have lidt Interesse for nogle af dette Blads Læsere.

Forfatterinderne har tænkt sig, at deres lille Kogebog med den noget pretensiøse Titel »Lærebog i *huslig Økonomi* for Begyndere« skal tjene som Hjælp ved Undervisningen i Skolekøkkenet, og som Støtte ved den Del af Sundhedslæren, der naturligt slutter sig hertil. Denne Del af Sundhedslæren tænker Forfatterinderne kun at omfatte Læren om Næringsmidlerne, deres Udnyttelse og sundhedsmæssige Behandling i Køkkenet, samt Læren om de Krav, Nutidens Hygiejne stiller til Hjemmets og da særlig til *Køkkenets Renholdelse*. Her burde utvivlsomt Rammen for den Del af Sundhedslæren, der medtages, være gjort noget videre.

Hvad hjælper det, at Køkkenet — og Hjemmet — er rent, naar selve Køkkenrummet er saa lille, saa slet direkte eller indirekte belyst og saa

*) Karen Blicher og Sofie Rasmussen: »Lærebog i huslig Økonomi for Begyndere« 1913. 121 Sider. 85 Øre.